

også efter afløsning af jordrenten, således at det herefter udregnes på grundlag af den fastsatte afløsningssum.

I overskriften til lovens *kap. IV* er ordene „*mindre jordbrug*“ ændret til: „*jordbrug*“.

I lovens § 31 er det foreslået præciseret, at de midler, der kan disponeres over til *oprettelse af selvstændige landbrug på privat indkøbt jord*, fortrinsvis skal anvendes til oprettelse af nye brug i tyndt befolkede egne eller på nykultiveret jord.

Ved ændringer i lovens § 34 foreslås statens udlånsvirksomhed med hensyn til støtte til finansiering af *sammenlægninger eller jordsuppleringer i øvrigt af jordbrugsejendomme* udvidet til principielt at omfatte alle brugsstørrelser inden for den arealgrænse på 45 ha, der i § 13, stk. 1, 1. punktum, i det samtidig fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme er foreslået som grænse for de såkaldte *frie sammenlægninger*. Efter forslaget skal denne grænse dog kunne fraviges i særlige tilfælde. Der tænkes herved navnlig på tilfælde, hvor bonitetsforholdene gør det rimeligt at fravige denne grænse.

I forbindelse med denne udvidelse af statens udlånsvirksomhed — der dog rent faktisk vil være undergivet den begrænsning, der følger af størrelsen af rådighedsbevillingen på de årlige udlånslove — foreslås samtidig en stramning med hensyn til de krav, der skal stilles til de pågældende ejendommes egnethed. For at statslån skal kunne bevilges, skal bruget have eller opnå en sådan størrelse og indretning, at det må anses for sandsynligt, at ejendommen på længere sigt kan bestå som en selvstændig enhed. Forinden jordkøbslån eller byggelån bevilges, skal der, hvis ikke investeringens rentabilitet er åbenbar, forelægges en driftsøkonomisk plan.

Det præciseres i øvrigt, at statslån kun må bevilges, hvis købesummen for jorden, resp. byggeomkostningerne, må anses for rimelig under hensyn til den afkastning og nytte i øvrigt, som kan påregnes af bruget i en årrække.

Det er endelig præciseret, at der højst kan bevilges statslån for det godkendte udgiftsbeløb med fradrag af det beløb, der kan opnås ved sædvanlig prioritering af ejendommen, dog